

тѣ части отъ дивизията, почнаха да се подаватъ първитѣ команди по пристигането на генерала, но ето, че стана точно онова, за което поручикъ Течевъ бѣше намекналъ: още съ първитѣ крачки отъ появяването на кавалкадата отъ висши началници, начело съ генералъ Макензенъ, и противниковата артилерия почна да стреля право по площада. Виждаше се, че по нѣкакъвъ начинъ противникътъ е билъ уведоменъ точно, както за часа на идването на голѣмия началникъ, така и за мѣстото, гдето той ще прави прегледа на войскитѣ.

Насъбралото се гражданство, макаръ да бѣше свикнало съ огневитѣ нападения на противника, които не ставаха за пръвъ пжтъ — разбѣга се, търсейки подслонъ въ зимницитѣ на жилищата си. Дадоха се нѣколко невинни жертви, отговори и нашата артилерия, но всичко това не смути генерала, да произведе до край прегледа си.

По сжщия пжтъ дружината се отправи за бивака си. Нѣкжде се прѣсна пакъ снарядъ. Пушекъ и пламъци се извиха надъ засегнатата кжща. Наоколо градътъ гъмжеше съживенъ, разбуденъ, като че нищо не е било. Крилата на голѣмата мелница продължаваха да се премѣтатъ едно връзъ друго, поспирваха се, пакъ леко и кратко помрѣдваха напредъ и назадъ, безъ да може да се разбере